

heden finder således ikke anvendelse på den fælles drevne virksomhed eller »koncernen«.

Finanstilsynet kan dog beslutte, at disse bestemmelser finder anvendelse, jf. forslaget § 170, stk. 2, § 171, stk. 2, og § 172, stk. 2.

Bestemmelsen om, at virksomheden skal drives i et andet selskab end den finansielle virksomhed, skal forstås således, at virksomheden skal drives i et selskab med begrænset ansvar. Virksomheden kan således ikke drives som et interessentskab eller på anden måde, der medfører, at en finansiel virksomhed kommer til at hæfte for virksomhedens gæld m.v.

Stk. 2 skal sikre, at en finansiel virksomhed, der sammen med andre virksomheder driver anden virksomhed, ikke lider økonomiske tab som følge af ændringer i koncern- eller ejerforhold.

Det vil i sådanne situationer være rimeligt, at der gives en frist til afvikling. Bestemmelsen omfatter alle situationer, hvor ændringer i koncern- eller ejerforhold medfører, at § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 9, stk. 1, § 11, stk. 1, eller § 26, stk. 1, overtrædes.

Bestemmelsen finder ikke anvendelse for investeringsforvaltningsselskaber, idet disse selskaber alene kan placere basiskapitalen i overensstemmelse med reglerne i forslaget § 156.

Til § 27

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om fondsmæglerselskaber.

Bestemmelsen fastslår, at fondsmæglerselskaber kun må have datterselskaber, såfremt disse udelukkende driver fondsmæglervirksomhed.

Til § 28

I bestemmelsen foreslås det, at et investeringsforvaltningsselskab ikke må have dattervirksomheder, medmindre disse er investeringsforvaltningsselskaber.

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om fondsmæglerelskaber.

Begrundelsen for bestemmelsen er, at investeringsforvaltningsselskaber ligesom fondsmæglerselskaber, der også har en begrænset egenkapital, ikke skal kunne påtage sig den risiko, der er forbundet med anden virksomhed.

Til § 29

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om forsikringsvirksomhed.

Det følger af *stk. 1*, at forsikringsselskaber, udover forsikringsvirksomhed, må drive virksomhed som agentur for forsikringsselskaber og andre selskaber, der er under Finanstilsynets tilsyn, og opføre, eje og drive fast ejendom som varig anbringelse af midler.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovens øvrige bestemmelser om virksomhed, en forsikringsvirksomhed må drive.

Forsikringsagenturer kan være både for selskaber i og uden for samme koncern og både for indenlandske og udenlandske selskaber, der er under tilsyn af Finanstilsynet. Hermed må sidestilles forsikringsselskaber, som er hjemmehørende i et EU-land eller i et land, som har implementeret 3. generationsdirektiverne, og som har anmeldt sig som tjenesteydere i Danmark efter § 31.

Andre virksomheder under Finanstilsynets tilsyn omfatter andre finansielle virksomheder og andre virksomheder som Finanstilsynet har tilsyn med, men som ikke er omfattet af definitionen af finansiel virksomhed.

Begrebet »drive fast ejendom« skal fortolkes i overensstemmelse med det tilsvarende begreb for pengeinstitutter.

Det er tilladt for et forsikringsselskab at tage en ejendom til brugelig pant.

Begrebet fast ejendom skal fastlægges efter tinglysningslovens almindelige regler.

Bestemmelsen tillader ikke ejendomsspekulation. Det vil sige, at forsikringsselskaber ikke må opføre eller erhverve byggeri med henblik på at afhænde dette.

Efter *stk. 2* kan livsforsikringsselskaber opføre boligbyggeri med henblik på salg. Forsikringsselskabet kan sælge indtil halvdelen af lejlighederne, uden at disse har været udlejet. Dog følger det af henvisningen til § 1 i lov om fremme af privat udlejningsbyggeri, at selskabet altid skal udleje mindst 15 lejligheder. Såfremt der i henhold til § 1, stk. 10, i lov om fremme af privat udlejningsbyggeri meddeles dispensation fra kravet om, at det enkelte byggeri skal indeholde mindst 145 lejligheder, skal selskabet dog kun beholde det antal lejligheder, hvortil der er meddelt dispensation.

De lejligheder, der ikke frasælges, skal permanent udlejes til helårsbeboelse. Det kræves, at der tinglyses en servitut på lejligheden herom. Kravet om udlejning er ikke til hinder for, at forsikringsselskabet sælger lejlighederne, men det er et krav, at køber udlejer disse til helårsbeboelse.

Livsforsikringsselskabers investeringer efter bestemmelsen skal ske under iagttagelse af investeringsreglerne for forsikringsselskaber og under iagttagelse